

[Indenrigsministeren.]

bygges med Erfaringer. Man mener derfor, at der i Lovforslaget ikke bør tages videregaaende Hensyn til saadanne Betragtninger, end det allerede er sket ved den Inddeling, jeg her har nævnt, af de forsikrede Ejendomme. Denne Inddeling menes at tage fornødent Hensyn til den Forskel paa Risiko, som maatte være for Bebyggelser i henholdsvis Hovedstaden, Provinsbyerne og Landdistrikterne.

Som det fremgaar af Lovforslagets Titel, er der Tale om en Krigsforsikring af Bygninger, og dette understreges i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, hvor det anføres, at Forsikringen omfatter mur- eller nagelfast Tilbehør til Bygningen; Forsikringen omfatter altsaa ikke Løsøre, hvad enten dette nu maatte være Maskiner, Varelager eller Indbo eller Besætning og Inventar til Landbrugsejendomme. Nogle vil maaske mene, at der ogsaa paa dette Punkt foreligger et Forsikringsbehov, men dette Spørgsmaal løses altsaa ikke gennem Lovforslaget og kan næppe løses efter de Principper, som er nedlagt i det. Naar der er Tale om fast Ejendom, kan man give Kredit med Betaling af Forsikringsbidrag indtil Krigens Afslutning, men dette lader sig selvfølgelig ikke gøre for Løsøres Vedkommende; en Løsøreordning er sikkert kun mulig, naar der opkræves Præmier forud, og i saa Fald bliver det et Spørgsmaal, om en saadan Forsikring bør være tvungen.

Bestemmelsen om den Skade, som Forsikringen dækker, findes i Lovforslagets § 5; Bestemmelsen er affattet saaledes, at Forsikringen dækker Skade paa Bygninger med Tilbehør, som efter Krigsklausulen i de gældende Betingelser for Bygningers Brandforsikring er undtaget fra Brandforsikring. Man har drøftet at foreslaa Krigsforsikringen gennemført som en permanent Ordning ud i al Fremtid, men har dog anset det for rettest at begrænse Lovforslaget til den nuværende Krig, idet det er nærliggende at antage, at der her eller i andre Lande indvindes Erfaringer paa dette Omraade, som jo først nu i det hele taget indrages under Lovgivningen.

Reglerne om Erstatning og Forsikringsbidrag findes i Lovforslagets §§ 7—14. Opførelse af Skaderne foretages efter de ved Brandforsikring af Bygninger sædvanlige Regler. Betaling af Erstatning finder ikke Sted før Afslutning af Krigen, men skyldig Erstatning forrentes med 5 pCt. aarlig fra den Dag, Skaden anmeldes. Paa samme Maade betaler de forsikrede først Forsikringsbidrag efter Afslutning af Krigen.

Bidraget svares i Forhold til de enkelte Bygningers Brandforsikringssum; det samlede Forsikringsbidrag kan dog aldrig for en Bygning overstige 5 pCt. af Forsikringssummen, og Bidragene opkræves med indtil $\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig af Forsikringssummen. Dette vil, altsaa sige, at saafremt det kunde tænkes, at der skete saa store Skader, at man naaede Bidragets Maksimum 5 pCt., vilde Bidragsydelsen strække sig over 10 Aar. Medfører denne Begrænsning i Pligten til at betale Forsikringsbidrag, at fuld Dækning for Erstatninger ikke opnaas, nedsættes Kravene forholdsmæssigt.

Forsikringens Krav paa Bidrag er i Henhold til Lovforslagets § 10 sikret ved Panteret i Ejendommen næst efter Statskatter, og paa Grundlag af denne Panteret kan Forsikringen i givet Tilfælde optage Laan og derigennem paa Grundlag af Forsikringen gøre fornøden Kapital mobil til Genopbygning. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at medens Realkreditinstitutionerne ofte vil være betænkelige ved Indskydelsen af en saadan Forhaandsprioritet, gælder dette sikkert ikke i dette Tilfælde. Realkrediten er, saafremt Skader af denne Art maatte ske, i allerhøjeste Grad interesserede i den Udligning, som en Forsikring medfører, idet de enkelte Skader uden en Forsikring uvægerlig vilde bringe Realkrediten store Tab.

I §§ 15—21 findes Reglerne om Nedsættelse af Forvaltningsnævn og om disse Nævns Virksomhed. Forvaltningsnævnene nedsættes først, naar Skade er indtruffet. Et Forvaltningsnævn bestaar af seks Medlemmer; af disse udnævnes henholdsvis tre og to efter Indstilling af Repræsentationer for Ejere af fast Ejendom og gensidige Bygningsbrandforsikringselskaber. Det sjette Medlem er Formand for Nævnet. Maa der nedsættes Forvaltningsnævn for mere end eet Krigsforsikringsforbund, skal Nævnene have fælles Formand. Herved vil der formentlig opnaas en vis Ensartethed i Forvaltningen, hvilket sikkert vil vise sig praktisk.

Som man vil forstaa af Lovforslaget og den Redegørelse, jeg her kort har givet, er dette vanskelige Forsikringsproblem løst paa en overmaade enkel Maade. Rammes Danmark ikke af saadanne Følger af Krigen, at der sker Skade paa fast Ejendom, da virker denne Forsikring uden nogen Art af Kontingenter og uden nogen Art af Administrationsudgifter, skønt det her drejer sig om den største Forsikring i Danmark. Det lyder lidt paradoksalt, men er ikke desto mindre rigtigt. Jeg mener, der er megen